

POSCHNAĆ (13) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*).

[*inf* poschnąć.] ◇ *fut* 3 *sg* poschnie (2). ◇ 3 *pl* poschną (1). ◇ *praet* 3 *sg m* posechl (1). [*f* poschła.] *n* poschło (1). ◇ 3 *pl subst* poschły (6). ◇ *plusq* 3 *pl subst* były poschły (1). ◇ *imp* 3 *pl* niechaj poschną (1). ◇ [*con* 3 *pl subst* by poschnęły.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Stać się suchym, wyschnąć (o wielu); arescere PolAnt* (2) : Y rzekł do niey Samson/ Iesliby mię związano siedmią powrozow łyczanych furowych/ ktore nie poschły/ tedy zostanę niemocnym *BudBib Iudic* 16/7, *Iudic* 16/8.

2. *Przestać żyć (zwykle o wielu)* (11) :

a. *O roślinach (z powodu braku wody); arefacere Vulg* (7) : Bo sie nápełniłá ziemiá cudzołóstwá/ iż od oblicza przekłectwá rzewno plákáłá ziemiá/ poschły polá w pułczey *Leop Ier* 23/10; *BielKron* 92; gwiazdy z niebá pádác będą iáko liście z drzewá figowego gdy poschnie *RejAp* 64; *RejPos* 39v; *GrabowSet* Ov; [Poliey ty ogrotki/ by nieposchnęły. *Wokabul* 1539 N2; tákowe [boże drzewko] gdy się przyymie trwa długo á zimá iemu nie wádzi/ áczkolwiek ná wierzchu może poschnąć *Cresc* 1571 261; *LustrSand* 167; *LustrPłoc* 44; *BudArt* Y8v; *StryjPoczął* 543].

W przeciwstawieniu: »zakwitnąć ... poschnąć« (1): wśytki rzeczy są ná świecie iáko kwiecie polne/ ktore ná wiosnę pięknie zákwithną/ ku iesieni poschną *RejZwierc* 82.

Przen (1) : Aczkolwiek Zydowie są práwi potomkowie Abráámowi/ ále nie wzywáią z námi tey obietnice tylko strzegá/ iáko pies v wozá strzeże fukná á nie chodzi w nim. A miáło ich nas Pan Bog wśzczepił w máćicę Abráámowę/ gdy rozgi (to iest zydowie) poschły. *BielKron* 13v.

b. *O ludziach (z powodu wycieńczenia, pragnienia)* (3) :

poschnąć od czego (1): Dla tegoć iest poimány lud moy/y w niewolá iest zówiedziony/ iż rozumu nie miał [...] á zacnieyszy z niego zdycháli od głodu/ á póspółstwo poschło od prągnienia. *WerGość* 213.

W porównaniu (1): ktorzy śnadz są káłaniem swoiem ku lwiem śfczeniętom podobni. [...] niechay poschną ieffcze w młodości swoiey iáko gałáfki młode. *RejPs* 85v.

Przen (1) :

Fraza: bibl. »poschły kości« (1): Y rzekł do mnie Synu człowieczy/ te wśytki kości dom Iśráelki iest: Oni powiádáią/ że poschły kości [*Aruerunt ossa*] náłffe/ y zginęłá nádzieią náłlá *Leop Ez* 37/11.

c. *O części ciała: obumrzeć* (1) : Krol Bolesław kazał ty złodzieie w lefie połápác/ ktorzy chodzili z dobythem mieczmi po lefie plecy im poschły/ iż niemogli mieczow pochować. *BielKron* 345v.

Synonimy: 2.a. *uwiędnąć, zwiędnąć; b. umrzeć, wyginąć, zaginać.*

Formacje współrdzenne cf SCHNAĆ.

Cf [POSCHNIENIE]